

Skåneleden – påsken 2014

Torben Hviid (5288)

Når man i en kryds og tværs ser ordet "vulkan", så tænker man straks på Etna eller Vesuv. Stor var overraskelsen, da vi i påsken fandt ud af, at der er mere end hundrede vulkaner i Skåne, og vi tilfældigvis overnattede på en af de største, Jällabjär, en stor, flot, kegleformet vulkan, der rager mere end 50 meter op.

Bare rolig, det er 50 millioner år siden, at vulkanerne sidst var i udbrud. Meeen, nattesøvnen var alligevel lidt urolig, var der ikke noget, der rumlede i det fjerne – rystede bilen ikke lidt – kunne vulkanen være ved at vågne igen.....

Jällabjär er et lille naturreservat tæt ved byen Röstånga, ca. 45 km nord for Lund. En grusvej fører ind gennem skoven og op til en lille p-plads. En sti fører ind til shelters, bålplads og en god gammeldags vandpumpe, og ved p-pladsen er der et flot svensk lokum. Jeg skriver "svensk", for derovre kan de altså konstruere dem, så de ikke lugter, men tværtimod var der en svag duft af nyt træ derinde. Selvfølgelig er der rampe til kørestolsbrugere – vi er jo i Sverige.

En sti fører rundt i området. Først over en mose, hvor vandet stod lidt højt, men efterhånden blev vi gode til at hoppe fra tue til tue, og fik næsten ikke våde sko. Efter mosen førte stien ind i skoven, og så besteg vi vulkanen. Stejlt

gik det opad, undergrunden skiftede karakter fra grå granit til sort basalt – størket lava. Basalt er meget tungt, og som regel ligger det i firkantede blokke med meget skarpe kanter, som den skarpeste flintesten. Desværre er der skov på næsten alle sider, og dermed ingen udsigt fra toppen.

En del af stien hører til stisystemet "Skåneleden". Det er et 1000 km langt stisystem tværs gennem Skåne, med masser af overnatningsmuligheder undervejs i form af shelters, teltpladser, vandrer-hjem osv. Med typisk svensk grundighed er stien markeret med orange mærker for hver 50 meter.

Lidt øst for Jällabjär ligger Djupadalsmölle. Her kan der lejes kanoer, hvis man har lyst til at sejle på Rönne Å. Vi valgte dog at følge åen i camperen og køre gennem de naturskønne områder op over Hallandsåsen og ned mod Båstad, der ligger på en halvø ud i Kattegat, et stykke nord for Kullen. På halvøen dyrkes masser af grøntsager, og ligeså kendt som Samsø kartofler er i Danmark, ligeså kendt er Båstads potatis i Sverige.

I det nordvestligste hjørne af halvøen bryder grundfjeldet frem ved den lille by Hovs Hallar. En smal vej fører derud, (godt vi ikke mødte en stor bred Hymer). Vejen ender i en overfyldt lille p-plads,

der trænger voldsomt til at blive udvidet. Stier går op gennem lyngklædte bakker, og pludselig går man stejlt ned til vandet, gennem sorte, grå og røde klipper i flotte særprægede formationer. Klipperne er både små og store, og med lidt forsigtighed kan man klatre rundt på de laveste, evt. finde en "gryde" og slikke sol, eller stå med fiskestangen ved den yderste kant og prøve at fange lidt til aftensmaden.

Klipperne breder sig kun over en lille kilometer, og der kommer mange turister, så det kommer hurtigt til at virke

overrendt, men de er flotte og særprægede og absolut et besøg værd. Overnatning i husbil er ikke tilladt, så vi kørte videre ned langs vestkysten. Flere små veje førte ned til stranden, og en af dem endte ved den mest særprægede strand, vi endnu har set, den bestod kun af sten. Sten, sten og atter sten, små og store, sorte, grå og hvide, sten overalt. Der ligger en masse bronzealderhøje, der også er lavet af sten, det var mærkeligt at gå op på en af dem og så bare se sten og enebærbuske flere hundrede meter til alle sider

Benmusklerne begyndte at klage sig lidt over gåturen i de rullende sten, så vi vadede tilbage til Hobby og fik en kop styrkende kaffe, inden turen fortsatte mod et egnet overnatningssted. Det blev midt ude i det store ingenting: en lille p-plads omkranset af lyng, sten, klipper og enebær-buske i en skøn blanding. Geologisk kaldes landskabstypen for "kaos", og det lever udmærket op til sit navn, overalt er der bare drysset sten og klipper ud med rund hånd. Der var orange mærker langs en sti, minsandten om ikke det var "Skåneleden", vi krydsede igen.

Chefkokken bød på andebryst med rösti og rødkål, hertil en flaske Cotes du Rhone.

Efter en god nats søvn stod vi op til en flot morgen med sol og blå himmel. Vi gik en tur i området, fandt igen en mose, hvor vi måtte springe fra tue til tue, fik stadig næsten ikke våde sko. En dame, der gik tur ude på vejen, råbte og pegede om vi havde set älgene, der gik ind i skoven. Dem fik vi desværre ikke øje på.

Næste stop på turen var Söderåsen Nationalpark. En 1.625 hektar stor nationalpark, ca. 30 km øst for Helsingborg. Lige ved p-pladsen ligger et stort græsklædt område med bålpladser og grillsteder samt et Naturum med udstillinger, brochurer og isbød. Der er masser

af stier i hele området, vi fulgte den, der går langs Skäraåen ind i en dyb sprækkedal med skov og høje klipper på begge sider. Dalen bliver smallere og smallere, til sidst går man virkelig nede i bunden af et stort V. Efter et par km drejer stien og man går stejlt 90 meter op til klippen Kopparhattan, hvor der er en fantastisk udsigt over hele dalen. Især hvis man tør gå helt ud til kanten, hvor det går lodret ned. Navnet kommer af, at Kong Chr. IV faktisk prøvede at udvinde kobber i en nærliggende mine.

Stien går langs kanten, forbi en p-

plads (nå, man måtte altså godt køre derop), og videre gennem skoven til den ender i en lang trappe, og efter 132 trin kommer man ned til Naturum-området igen.

Der er meget løvskov i området, så i efteråret skal det være særlig flot at stå på toppen og kigge ned på efterårsfarverne.

Al overnatning i husbil er forbudt, vi brugte solnedgangen til at køre tilbage til Jällabjär og overnatte der.

Ved Dalby lidt øst for Malmø parerede vi næste dag ved et stort hul. Det

er et gammelt stenbrud, der nu er fyldt halvt op med vand og lavet til et godt udflugtsmål. Oppe langs kanten går der en sti rundt, hvor man får et flot kig på de sort-brune klipper, der går lodret ned i vandet. I hver ende er der skrå nedkørsler, så man kan komme helt ned til vandet. Overalt er der opsat borde, bænke og grill-riste. Stedet bliver meget brugt, ikke blot af hundeluftere, men også til udendørs koncerter, lige fra opera til rock, og på billeder kunne vi se, at man bader der om sommeren.

Vi trak huen lidt længere ned over ørerne og gik ind i den nærliggende skov, hvor en stor flot ås slyngede sig som et dige ud over de nærliggende marker, med en flot udsigt oppe fra toppen. Der var masser af flotte og spændende stier i området, de må vente til næste besøg, vi havde en aftale derhjemme, så efter en let frokost gik turen tilbage til Danmark.

Torben Hviid (5288)